

24. Меморијал „Потпуковник Горан Остојић”

ОФИЦИР КОЈИ ЈЕ КОМАНДОВАО ЗА МНОМ!

Крајем маја у Јагодини су се 24. пут састали саборци и поштоваоци једног од најбољих официра младе генерације Војске Југославије, начелника Штаба 63. падобранске бригаде, који је погинуо 28. јула 1998. године недалеко од карауле „Кошаре”, на граници Србије и Албаније. Осим Горану Остојићу, о коме већ певају „српске гусле”, на меморијалу је одата почаст и откривен споменик још једном српском хероју – Александру Аци Раковићу, који је 1999. године изгубио живот бранећи српски народ на Косову и Метохији.

Пише Владимир ВЈЕШТИЋ

У присуству великог броја грађана венац испред бисте потпуковника Горана Остојића у јагодинској основној школи која носи његово име положила је и делегација Војске Србије, а манифестацију су прагали падобрански скокови припадника 63. падобранске бригаде, ликовна колонија, дефиле бајкера и рок концерт. Осим родбине, пријатеља и „класића” из Војне гимназије, на меморијал су пристигле Горанове колеге и другови са свих меридијана, Канаде, Холандије, као и из региона.

Ратни начелник Штаба 63. падобранске бригаде пуковник у пензији Видоје Ковачевић захвалио је свима који се сећају хероја отаџбине.

– Горан Остојић је саборац с којим сам дуго година био припадник јединице која је, после свих борби које је водила за очување државе, одликована Орденом народног хероја. Био нам је перјаница, млад и образован, истински војник отаџбине, кога је војска волела и који је увек био први у борбеним дејствима. Увек су његове речи биле – за мнош! Срце је велико кад и 24 године после његове погибје град Јагодина гаји сећање на њега и једна школа носи његово име, а посебно сам срећан што и данас много деце

и младих људи могу од Горанових сабораца да чују какав је човек био.

Чедомир Вучићевић, председник Организационог одбора манифестације, посебно је захвалио Скупштини града Јагодине на покровитељству које траје дуже од две деценије, као и великом броју гостију и посетилаца који су дошли да одају почаст српском хероју са Кошара.

„И БОГ СЕ САГНЕ ДА УБЕРЕ ЦВЕТ”

Горанов отац Велимир Остојић каже да је „неописиво срећан” што друштво, а „превасходно млади људи”, чувају успомену на Горана.

– Мој син је то заслужио. Са пет година је пошао у школу, вредно радио и током живота се доказивао. Увек је био посвећен јавном интересу, држави, а никада сопственом добру – каже Велимир и додаје да је дирнут тиме што су гуслари са Дурмитора о Горану већ испевали песму, коју су премијерно извели на свечаности у Јагодини.

Горанова мајка Јованка, учитељица у пензији, с поносом истиче да је њен син погинуо покушавајући да спасе другове специјалце који су упали у непријатељску заседу.

– Погодио га је рафал, али је само један метак нашао пут до његовог

12. МЕМОРИЈАЛ „ПОТПУКОВНИК ГОРАН ОСТОЈИЋ”

Горана се сваке године сећају и на Војној академији. Почетком фебруара на тој високошколској установи Универзитета одбране одржан је 12. Меморијал „Потпуковник Горан Остојић”, такмичење у саватеу и кик-боксу. Традиционално домаћини су били Војна академија и савате клуб „Горан Остојић”. У такмичарском делу учествовали су и кадети Војне академије, који су приказали изузетно знање и вештине, као и такмичарски дух. Меморијални турнир у саватеу и кик-боксу „Потпуковник Горан Остојић” није такмичарског карактера, па су победници сви учесници такмичења које се одржава у част овог погинулог припадника 63. падобранске бригаде.

ЗЕМЉА ХЕРОЈА

24. Меморијал „Потпуковник Горан Остојић” започео је у насељу Стрелиште откривањем споменика још једном хероју, Јагодинцу Александру Аци Раковићу, који је 9. маја 1999. године изгубио живот бранећи отаџбину у рејону Ђаковице, на Косову и Метохији. Основана је и фондација која носи његово име, чији је циљ ове године био да се сакупе средства за постављање и уређење споменика. Његови саборци најављују да ће се и убудуће окупљати у мају како би се сећали два хероја који су дали живот за отаџбину.

срца. Носио је панцир. Метак је нашао једно једино место, кроз руку и грудни кош. Пресекао аорту као нож. Његов најбољи друг Гиле радио је обдукцију. Рекао ми је, мајко, ако вам је лакше, да знате, није се ни тренутак мучио – каже Јованка, која је „увек стрепела да Гоггија не ухвати живог и муче га”. Истиче и да је књигу под називом „И Бог се сагне да убере цвет” посветила сину, а да „поруку наслова није потребно објашњавати”.

Колико је волео отаџбину мајка Јованка илуструје реченицом коју јој је рекао док га је одвраћала од рата: „Извини, мајко, али домовина зове! Колико си петица дала генерацијама

ОДЛИКОВАН ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ

Горан Остојић је рођен 20. јануара 1962. године у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Касније се са родитељима преселио у Јагодину. У младости су га привлачили разни хобији – радио-аматерство, аеро-моделарство, а са 14 година постао је најмлађи падобранац у Аеро-клубу „Наша крила” и најмлађи једриличар, а убрзо и пилот моторних авиона. Након завршене гимназије уписао је Војну академију, смер пешадија, коју је завршио са одличним успехом. Распоређен је у елитну 63. падобранску бригаду. Прошао је све официрске дужности, од командира вода и чете до начелника оперативне службе и начелника Штаба бригаде. Током рата у бившој Југославији учествовао је у многим ризичним операцијама. Погинуо је у борби са албанским терористима, а посмртно је унапређен у потпуковника и одликован Орденом за храброст.

на родољубље. Мораш да прихватиш и ово...”

ПРВО ЧОВЕК, ПА СВЕ ОСТАЛО

Осим основне школе у Јагодини која носи Остојићево име, и у којој се налази његова биста, рад истакнуте српске уметнице Оље Ивањицки, по њему је назван и један одред извиђача у Нишу. Све говори да Горан није заборављен. О томе сведоче и објаве на једној од фејсбук група 63. падобранске бригаде, чији је начелник Штаба био. Уз фотографије погинулих припадника је и његова, а коментари су емотивни.

– Прошло је толико година, а ти још живиш у мени. А упознали смо се на необичан начин, када је све фијукало око нас. Рекао си: Пут је чист, слободно напред – написао је један Драган, који је очигледно био са Гораном на бојном пољу те године.

– Е, чика Остоја... – каже се са сатом у једном коментару испод слике насловљене „Легенде живе вечно”.

И заиста се чини да је тако. Меморијал „Потпуковник Горан Остојић” сведочи да Остоја, како су га колеге звале, живи.!